

“भायमानस्य लोहस्य मलं मखूरमुच्यते ।
लोहसिंहानिका किट्टी सिंहाणश्च निगद्यते ॥
यज्ञोहं यद्गुणं प्रोक्तं तत्किट्टमपि तद्गुणम् ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
“ये गुणा मारिते सुखे ते गुणा सुखकिट्टके ।
तस्मात् सर्वत्र मखूरं रोगशान्त्यै प्रयोजयेत् ॥”
अथास्य मारणविधिर्यथा,—

“दग्धाक्षकाष्ठैर्मेलमायसन्तु
गोमूत्रनिम्बपित्तमद्यवारान् ।
विचूर्य लीढं मधुनाचिरेण
कुम्भाह्वयं पाण्डुरादं निहन्ति ॥”

इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे चारणमारणा-
धिकारे ॥)

मखोदकं, स्त्री, (मख इव उदकमस्य मखमिश्रित-
मुदकमत्रेति वा ।) चित्ररागः । विचित्रवर्णः ।
आतर्पणम् । आलिम्बना । इति मेदिनी । के,
२०७ ॥ (यथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने ४४ अध्याये ।
“तस्य पिष्टस्य भागास्त्रीन् किञ्चनभागविभि-
श्रितान् ।

मखोदकार्थं कायश्च दद्यात् तस्यैमेकतः ॥”)
मत् य अनहमहम् । अलं लं भवति लङ्गवति
अनहमहं मङ्गवतीति संक्षिप्तसारवाकरणम् ॥
असक्तच्छात्रिप्रत्यये कृते तल्लुकि असक्तच्छस्य
मदादेशान्निव्यञ्जम् । इति तट्टीकायां गोपी-
चन्द्रः ॥

मतं, स्त्री, (मन् + भावे क्तः ।) सम्मतम् । तत्-
पर्यायः । हृन्दः २ अभिप्रायः ३ आकृतम् ४
भावः ५ आशयः ६ । इति हेमचन्द्रः ॥

मतः, त्रि, (मन् + कर्मणि क्तः ।) सम्मतः ।
ज्ञानः । इति मेदिनी । ते, ४२ ॥ (यथा,
रघौ । २ । ५७ ।

“किमप्यहिंस्यस्तव चेन्मतोऽहं
यशःशरीरे भवे मे दयालुः ॥”)

अचितः । इति हेमचन्द्रः ॥

मतङ्गः, पुं, (माद्यति मादाद्यनेन वेति । मद् +
“मदोभिर्येभिर्हर्षे । इत्युणादिकोष टीकोक्त-
स्त्रजादङ्गच् । इत्य तः ।) सुनिभेदः । (यथा,
रघौ । ५ । ५२ ।

“मतङ्गप्रापादवलेपमृत्ला-
दवाप्तवानसि मतङ्गजलम् ॥”)

मेघः । इत्युणादिकोषः । १ । २७ ॥

मतङ्गजः, पुं, (मतङ्गः मेघ इव षायते तदाख्य-
सुनेर्जातो वेति । जन + ङ ।) हस्ती । इत्यमरः ।
२ । ८ । ४४ ॥ (यथा, कामन्दकीये नीतिसारे । १५ । ७ ।

“श्रीश्रेष्ठ प्रभूताम्बुवनेन यायात्
निर्वासनार्थं करिणां यथा तु ।
ऋतेऽम्भसो श्रीशुकतात् प्रतापात्
भवन्ति कुष्ठानि मतङ्गजानाम् ॥”)

मतल्लिका, स्त्री, प्रशस्तम् । इत्यमरः । १ । ४ । २७ ॥

मतिः, स्त्री, (मन्थतेऽनयेति । मन् + क्तिच् ।)

बुद्धिः । इत्यमरः । १ । ५ । १ ॥ (यथा, देवी-
भागवते । १ । १७ । २६ ।

“मतिस्तु द्विविधा लोके युक्तायुक्तेति सर्वथा ॥”
इच्छा । स्मृतिः । इति मेदिनी । ते, ४३ ॥
आर्थम् । शाकभेदः । इत्यजयपालः ॥ * ॥

“विप्रेन्न । का प्रशंसयं जन्म ते ब्रह्ममानसे ।
यस्य यत्र कुले जन्म तन्मतिस्तद्दृशी भवेत् ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णवल्ग्वखण्डे १ अध्यायः ॥
मतिकरौषधम् । यथा,—

“पाठा हे जीरके कुष्ठमन्थगन्वाजमोदकम् ।
वचा त्रिकटुकश्चैव लवणं चूर्णमुत्तमम् ॥
त्राक्षीरसैर्भावितश्च सर्पिर्मधुसमन्वितम् ।
सप्ताहं भक्षितं कुण्यान्मदेष्ये मतिं

पराम् ॥”

इति गारुडे १६८ अध्यायः ॥

मतिदा, स्त्री, (मतिं ददातीति । दा + कः ।)
प्योतिष्ठती । शिष्टद्वीचूपः । इति राज-
निर्घण्टः ॥ (मतिदातरि, त्रि ।)

मतिभ्रमः, पुं, (मतेर्बुद्धेर्भ्रमः ।) बुद्धिभ्रंशः ।
“अस्थान एवास्य मतिभ्रमः ॥” इति पातञ्जल-
योगसूत्रभाष्ये वेदव्यासः । १ । तत्पर्यायः । भ्रमः २
मिथ्यामतिः ३ आन्तिः ४ । इति शब्दरत्ना-
वली ॥

मतिभ्रान्तिः, स्त्री, (मतेर्बुद्धेर्भ्रान्तिः ।) बुद्धि-
भ्रंशः । तत्पर्यायः । भ्रमः २ मिथ्यामतिः ३
भ्रान्तिः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥

मतिविभ्रंशः, पुं, (मतेर्बुद्धेर्विभ्रंशः ।) उन्माद-
रोगः । इति राजनिर्घण्टः ॥

मतिष्ठः, त्रि, (अयमनयोऽयमेवामतिप्रयेन मति-
मान् वेति । मतिमत् + इङ् । मत्तुपौ
लोपः ।) अतिप्रयबुद्धिमान् । इति सुश्रुतबोध-
याकरणात् ॥

मत्कः, पुं, (माद्यतीति । मद् + क्तिप् । ततः
स्वार्थे कन् ।) मत्कुणः । इति शब्दमाला ॥
(मम अथम् । असद् शब्दादिदमर्थे कन् ।
मदादेशश्च ।) मत्कमन्विनि त्रि । इति व्याक-
रणम् ॥ (यथा, भट्टिः । ३ । ३२ ।

“नेतन्मत्तं मत्कमिति इवाणः
सहस्रश्रीःसौ श्रपधानेऽप्यत ॥”)

मत्कुणः, पुं, (माद्यतीति । मद् + क्तिप् कुण्यति
इति कुण् + क । ततः । मेघासौ कुण्यति ।)
कोटविशेषः । हारपोका इति भाषा ॥ तत्-
पर्यायः । रत्तापायी २ रत्ताङ्गः ३ मन्ध-
काशयः ४ । इति राजनिर्घण्टः ॥ उद्देशः ५ ।
(यथा, शिशुपालवधे । १४ । ६८ ।

“मत्कुणाविव पुरा परिश्रवौ
सिन्धुनाथप्रथने निषेदुषः ।
गच्छतः स मधुकुटैर्भौ विभो-
यस्य नेत्रसुखविप्लवां चयम् ॥”)

निन्विद्याणहस्ती । निःश्रमपुत्रवः । माकुन्धा
इति भाषा । नारिकेलः । इति मेदिनी । ने,
७० ॥ जङ्गाजायम् । इति हेमचन्द्रः । ४ । २७५ ॥

मत्कुणा, स्त्री, अजातलोमभगम् । इति शब्द-
रत्नावली ॥

मत्कुणारिः, पुं, (मत्कुणस्य अरिः । मत्कुण-
नाशकत्वादस्य तथात्वम् ।) इन्द्राग्रनः । सिद्धि
इति भाषा । इति शब्दमाला ॥
(विद्वितिरस्य इन्द्राग्रनशब्दे विहितम् ।)

मत्तः, पुं, (माद्यतीति । मद् + कर्त्तरि क्तः ।)
चरन्मदहस्ती । मातव्योयाला ज्वाती इति
भाषा ॥ तत्पर्यायः । प्रभिन्नः २ गर्जितः ३ ।
इत्यमरः । २ । ८ । ३६ ॥ मतङ्गः ४ चरन्मदः ५ ।
इति शब्दरत्नावली ॥ घुसूरः । कीकिलः ।
महिषः । इति राजनिर्घण्टः ॥

मत्तः, त्रि, मत्तताविशिष्टः । सुरापाने विक-
लान्तःकरणः । तत्पर्यायः । शौकः २ उत्त-
कटः ३ शीवः ४ । इत्यमरः । ३ । १ । २३ ॥
मदोद्धतः ५ । इति जटाधरः ॥ (यथा, देवी-
भागवते । २ । ८ । ४ ।

“ते पीत्वा मदिरां मत्ताः क्त्वा युद्धं पर-
चरम् ॥”

यथाच माधवस्तवनिश्चये महाद्वयाद्यधिकारी
“अथेन मत्तः पुरुषो मदेव ॥”)

दृष्टः । मदीभिर्येभिर्हर्षे क्तः । इत्यमर-
भरतौ ॥ अविवेकी । (यथा रामायणे । १ ।
४४ । १० । “बलात्कृतो महाबलः ।”

“मत्तोऽविवेकी ॥” इति तट्टीकाज्जाभानुजः ॥)

मत्तकाश्रिणी } स्त्री, उत्तमस्त्री । इत्यमरः ।
मत्तकाश्रिणी } २ । ६ । ४४ ॥ मत्त इव शीव इव
कसति गच्छति मत्तकाश्रिणी कस च गतौ
यहादित्वाश्रिन् इत्यमर्या । मत्तैव काश्रते
भाति मत्तकाश्रिणी तालयमध्यापि । इति
भरतः ॥ (यथा, महाभारते । १ । १७३ । ३६ ।

“न तासां सङ्घर्षी मन्थे त्वामहं मत्त-
काश्रिणि । ।”)

मत्तकौशः, पुं, (मत्तः सन् कौशो वानर इव ।)
हस्ती । इति शब्दमाला ॥

मत्तरः, पुं, ममाधिकः । मत्तोऽतिप्रयः । अस्म-
च्छब्दात् उत्तरपप्रत्ययेन निष्पन्नः । इति
सिद्धान्तकौमुदी ॥

मत्तवारणं, स्त्री, (मत्तं वारयतीति । वृ + णिच्
ञ्जुः ।) प्रासादवीथीनां वरकः । कोठार
वाराखा इति भाषा ॥ (यथा, कुट्टनीमते । ६ ।
“दिवधराधरभूरिव राजति मत्तवारणोपेता ॥”

“प्रासादवीथीनां वरकः कः ॥” इति तट्टीका ॥)
अपाश्रयः । प्राङ्गणावरणम् । इति हेमचन्द्रः ।
४ । ७८ । विचक्ष ॥ प्रासादवीथीनां कुष्ठदृक्-
वृत्तिः । कुन्ददृक्वृत्ति इति च पाठः । इति
मेदिनी ॥ १ । ११४ ॥ पूगचूर्णः । इति शब्दमाला ॥

मत्तवारणः, पुं, (वार्यते संयन्ते शब्दल्लादिभिः
इति वारणः । वृ + णिच् कर्मणि क्त्वात् । मत्त-
चासौ वारणश्चेति ।) प्रकृतिवकटकुञ्जरः ।
मत्तहस्ती । इति मेदिनी । श्रे, ११४ । हेम-
चन्द्रश्च । ४ । ७८ ॥

मत्ता, स्त्री, (माद्यति मादयतीति । अन्तर्भूत-
यथार्थान्मदधातीः + क्तः + क्तियां टाप् ।) मदिरा ।